

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan svečer, imit. nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 3-1.

Imenovanja in odlikovanja.

I.

„Wiener Zeitung“ je bila sadnje dni prav za mimiva. Priobčila je celo vrsto za nas Slovence zanimivih imenovanj in naznanila odlikovanje raznih javnih, nam dobro znanih funkcionarjev. Ta imenovanja in odlikovanja so za nas deloma jako velicega pomena in umestao je, da ispregovorimo o njih obširneje.

Z iskreno radostjo jemljemo na znanje, da gresta v zaslužni pokoj primorski namestnik Teodor vitez Rinaldini in koroški deželni predsednik Fran baron Schmidt-Zabierow in odkritocrčno jima privoščimo odlikovanja, katerih sta pri tej priliki postala deležna. Namestnikom na Primorskem je imenovan dosedanji deželni predsednik bukovinški Leopold graf Göss, koroškim dež. predsednikom pa je imenovan dosedanji podpredsednik graškega namestništva Oton vitez Fraydenegg-Monzello.

Skoro zajedno s temi velevažnimi premembami v upravi rasglasilo se je tudi, da je deželni predsednik kranjski Viktor baron Hein imenovan tajnim svetnikom, prihodnji goriški knezoadškof dr. Jakob Missia pa odlikovan s redom železne krone. Ta red je dobil tudi odstopivši namestnik Rinaldini, dočim je bivši deželni predsednik baron Schmidt-Zabierow imenovan velikim križnikom Fran Josipovega reda.

Odlikovanje dr. Missie je pač brez dvoma v svezi z njega imenovanjem goriškim knezoadškofom, je zahvala za to, da se je udal željam vladinim in da zamenja mesto ljubljanskega knezoadškofa s mestom goriškega nadškofa, kar je zanj veskakor iztevek. Dr. Missia je storil vladi veliko uslugo in je za to dobil takoj lepo plačilo v podobi reda železne krone prve vrste.

Vzrok odlikovanja dež. predsednika barona Heina ni tako jaseen. Odlikovanje je znatno, kajti dcelej ni bila v naši državi navada, da bi bili deželni predsedniki že po kratkem službovanju dobili naslov ekacelence, zlasti ne mladi, šele nekaj let službojuči dež. predsedniki. Naš gospod dež. predsednik baron Hein je bil še pred nekaj leti skromen namestniški svetnik v Gradci in je od takrat

postal v kratkem času dvorni svetnik, deželni pred sednik in zdaj tajni svetnik. Najnovejše njegovo odlikovanje nas je toliko bolj presenetilo, ker je bil baron Hein šele povodom potresne katastrofe, torej pred dvema letoma, odlikovan s visokim redom in ker se od tedaj ni prav nič sgodilo, kar bi bilo dalo povod novemu, posebno očitnemu odlikovanju. Vse to je dalo povod najrazličnejšim kombinacijam glede vzroka najnovejšemu odlikovanju bar. Heina. Najverjetnejše je, da je bil baron Hein imenovan tajnim svetnikom ali ker je določen za višje in važnejše mesto, ali pa v tolažbo za to, ker tega višjega in važnejšega mesta ne doseže, ampak mora še nadalje ostati dež. predsednik v Ljubljani.

Važnost teh odlikovanj seveda ni v nobeni primeri s važnostjo, katero ima za nas imenovanje novega primorskega namestnika in novega deželnega predsednika koroškega. Z vitezom Rinaldinijem in baronom Schmidt-Zabierowom izstopita iz državne službe dva strupena sovražnika slovenskega naroda, in že to, da se umakmeta s svojih mest, nas mora navdajati z največjim veseljem.

Rinaldini je bil Italijan s dušo in s telesom. Dokler je de Pretis vodil namestništvo tržaško, delal se je nekako pravičnega Slovencev in Hrvatov, a čim se je povzpela na namestniški stolec, vrgel je krinko od sebe in se očitno postavil na italijansko stran. Rinaldini je s njemu lastno hladnostjo in previdnostjo porabil vso svojo moč in ves svoj ve liki vpliv v to, da utrdi pozicijo italijanske stranke in jej zagotavi popolno in neomejeno gospodstvo na Primorskem. Delal je z brutalno brezobzirnostjo, ne mezeč se ne za zakone niti za načela pravičnosti, da prepreči vsako napredovanje slovenskega in hr vatskega prebivalstva, tako v političnem kakor v gospodarskem oziru in delal je z uspehom. V kolikor so primorski Slovenci in Hrvati v letih Rinaldinijevega namestnikovanja napredovali, za vse se imajo rahvaliti samo samim sebi, vse, kar so si priborili, vse so dosegli proti volji viteza Rinaldinija.

Prav takšen kakor Rinaldini je bil tudi baron Schmidt-Zabierow. Tudi njemu je bilo samo sati ranje Slovencev pred očmi. Kakor se je Rinaldini na vso moč trudil, poitalijančiti Slovence in Hrvate na Primorskem, tako je Schmidt-Zabierow smatral ponemčenje koroških Slovencev za svojo prvo in

najvažnejšo nalogo in je po tem uravnal vse svoje delovanje in nehanje.

Slovensko časopisje je počenjanje viteza Rinaldinija in barona Schmidt-Zabierowa neštevilnokrat pojasaovalo tako, da ima vsakdo jasno podobo o njiju politiki in o njiju osebnem značaju. Slovenski poslanci so se dolgo vrsto let trudili, da strmgla-vijo ta dva javna funkcionarja, a vsa njihova prizadevanja so ostala brez uspeha. Zdaj se končno izpolni ta srčna želja vsega slovenskega naroda in vse se veseli odstopa viteza Rinaldinija in barona Schmidt-Zabierowa, dobro vedoč, da slabše kakor za vlade teh dveh funkcionarjev se primorskim in koroškim Slovencev sploh ne more goditi.

Schmidt-Zabierow je odstopil vlad svoje starosti. Stožil je državi polnih 50 let in je željan pokoja. Njegov odstop ni torej nikaka usluga Slovencev. Mogoče pa je, dasi še ne doganja, da je bil Rinaldini poslan v pokoj proti svoji volji. Rinaldini je še krepak, je v državni službi šele 36 let in bi rad še nadalje služboval. Verjetno je torej, da je dobil modro poio, ker je vlada spoznala, da tako kakor doslej na Primorskem ne more več iti.

Slovinci se ne bčrimo proti osebam, ampak proti načelom, in načela, kakera sta zastopala Rinaldini in Schmidt-Zabierow v vsi svoji politiki so bila povod, da smo ju pobijali z vso odločnostjo. S tem, da je vlada odstranila ta dva moža, je pač ugodila našim željam, ali hvaležni jej bomo samo potem, če bodeta njiju naslednika zastopala v politiki druga načela, in če bodeta tudi Slovencev pravična, kajti samo z osebnimi premembami nam pa ni ustrezno.

V Ljubljani, 16. decembra.

Za drugo glavno mesto Češke se potesajo zlasti nemško-češki „burši“. V Heba se je sestavil velikoškolski odbor, ki priredi nemško-češki „akademičen dan“; osek pozivlja slušatelje nemških visokih šol v Pragi, da začno s pripravami za prenos nemškega vsučilišča. „Starodavne institucije nemškega dijaškega življenja so na praški, najstarejši nemški univerzi v nevarnosti. Pod sedanjimi razmerami je „eine gedeihliche Entwicklung der deutschen Hochschulen“ nemožna. Tudi „Neue Fr. Presse“ pisari, da ima 2 $\frac{1}{2}$ milijona Nemcev na

LISTEK.

Janko Kersnik.

(Govoril Konrad Vodusek na „Kersnikovem večeru“ dnajake „Slovenije“.)

(Konec.)

II.

Tvoj duh nam stvaril je podobe jasne.
Kedo jih med Slovenci ne pozna
In ljubi? — Njim življenje ne ugasne,
Krvj so zdrave, zdravega duhá!

Stritar.

Kakšno mesto zavzema naš slavljeneec, Janko Kersnik, v slovenski književnosti?

Romanopisec Kersnik je realist, ki pozna človeško dušo v vseh njenih blodnjah, ki pozna človeško srce in vse strasti, vsa čustva, ki je blažijo ali uničujejo. Zlasti pa je v človeškem življenju in pred vsem v našem domačem življenju ogle dal vse dobre pa tudi vse slabe strani, pogledal je slovenskemu narodu prav tako do dna bistva, kakor posamezniku pretipal srce in obisti. Vse to mu je omogočilo, da je zajemal iz neiscrpne vira svojega pesniškega izkustva najlepše snovi in jih kakor

prieten pisatelj — realist uporabljal v utemeljnih potezah, v pravih pesniških oblikah. Niti na jednom mestu ga ne sasačimo, da bi se bližal naturalizmu ali verizmu; vsakemu prizoru, vsakemu značaju, če tudi povzetemu iz vsakdanjosti je odzvel kolikor možno poniževalnih momentov in ga pesniško predahnjenega vpeljal v okvir svojih del. Radi tega preveva vse njegove spise tudi pesniško vznešeni duh, ki blagodejno vpliva na čitatelja.

K temu seveda veliko pripomore Kersnikova mojsterska tehnika. Ta mu je takorekoč prirojena in se v prvencih ne pojavlja nič manj dovršeno, kakor v najbolj dovršenih zadnjih romanih. Kako pričinja vsak roman! Takoj s prvo vrstico, v prvem poglavju nam razgrne živahno podobo, katero razsvetljuje tekom svojega pripovedovanja izza preteklosti in jo končno kar najjasneje vtisne v razvnešo se našo fantazijo. Značajni nastopajočih oseb so vedno na labno odeti v plašč skrivnostij in tajnostij; in ne hipno, marveč polagoma se dviga zavesa, da se ram celotni vtis popolni. Dospvši do srede svojega romana, Kersnik nikakor ni utrudil že paznega čitatelja. Vse upeljane spletke, vse pripravljene konflikte — in ti se rešavajo večkrat v

mnogobrojnem številu — in njih rešitve jako lepo razvršča, od jednega hipoma pčiti k drugemu in narisavši jedno skupino delujočih oseb, prehaja nemudoma h kaki zanimivi epizodi in množi in ostrji paznost čitatelja pri zasledovanju vratačih se dogodkov. Tako prehaja počasi proti koncu. Trenotak, ko se romantika izgublja v vsakdanjo prozo, si izbere pisatelj z bistrim svojim duževnim vidom in le redko zaključuje s tragičnimi prizori in dogodki.

Vzhu virtuozne tehnike dičijo Kersnika še druge posebnosti, ki se vrlo harmonično spajajo v pisateljevo individualnost. Pred vsem je velik prijatelj narave. Zaujo ima takorekoč vedno odprto srce. Nekaj kratkih potez, skromnih besedij in že vidiš pred seboj slikovit slovenski gradič z okolico njegovo, naj se že imenuje Žerinje, Rudnik, Drenovo ali pa Veselka. Vender se sentimentalnosti povsodi srčno ogiblje in ne poseblja rad narave in njenih prisorov, s čimur naravina slika, realna in določna, pa tudi ves roman mnogo pridobita. —

Kakor slika Kersnik živo naravo, tako stvarja v svojih romanih tudi čiste in markante značaje ljudij. Vsakemu junaku prisodi zanimivo ulogo, v kateri mu potem razvija jasno notranje čustvovanje

Češkemu pravico zahtevati posebno središče svojih narodnih, gospodarskih in kulturnih teženj. Ker so Čehi razbili pri študentovskih beznic, kjer so pijančili nemški burši, tulili „De Wacht am Rhein“ ter se mej seboj „vitežki“ pretepali, pravijo sila važni burši, da je „razvoj nemških visokih šol“ nemogoč. Škoda, da ni Praga v Ameriki, kjer bi nemško vseučilišče z vsemi burševskimi „kneipami“ in „fechtbodni“ kar na kolesih prepeljali! Tako pa ostane „akademski dan“ brez uspeha.

V hrvatskem saboru hoče madjarska večina z odtezanjem besede in z izključitvijo opozicijskih poslancev dognati nagodbo z Ogersko. Tako je dr. Potočnjak izključen za 30 sej! V sled tega so nastali v saboru točki viharji, da je moral nasilni predsednik pretrgati ali celo zaključiti že večkrat seje. Dr. Žerjavič, Kutuzovič, dr. Zahar, de. Derenčin, dr. Amruš in dr. Mazzura so pobijali nagodbo, ki je Hrvatski le na škodo ter ostro grojati regime grafa Hežarvaryja.

Kralj Karol rumunski je sprejel veliko deputacijo židov, ki so prišli prositi pomoči radi poslednjih izgrediv v Bukareštu, tekem katerih je izgubilo mnogo židov vse svoje imetje. Kralj Karol je obžaloval te dogodke ter židom zatrdil, da se izgrediv ne bodo več ponovili ter da bodo vsi poškodovanci odškodovani. Ministerstvo notranjih del je že sestavilo komisijo, ki bo škodo in odškodnino določila. Da je vlada za to toli naglo pripravljena, imajo precej zasluže tuji poslanci.

Svobodomiseln minister je vsaj v kapitnicah pruski naučni minister Basse, ki je na banketu v slavo 70. letnice berlinskega pisatelja, profesorja Frenzelja, z redko navdušenostjo proslavljal svobodno, nezavisno pisateljstvo in svobodno znarost. Država naj nima nobene pravice, nobene moči nad svobodnimi, neodvisnimi pisatelji. Le v čistem gorskem zraku svobode in popolne nezavisnosti vspavajo plemenita dela daba. Država ima le pravico svobodno delo daba pospeševati in ščititi. Tako je govoril Basse. Žel, da je teorija in praksa različna. Tudi na Nemškem kakor na Avstrijskem tisti ob steno svobodno pisateljstvo tiskovni zakon, neodvisni časopisi in neodvisna dela se zaplenjajo tam prav tako, kakor pri nas.

Kuba. Španjci se zopet bshajo z dvema zmagama, ki pa menda nimajo posebnega pomena, kajti insurekcija živi še vedno prav trdno. V pokrajini Pinar del Rio je nad 2000 dobro oboroženih vatašev, v Las Villasu in Camagueya prav toliko, v vzhodnih provincijah pa 8000. V španjski vojski vladajo bolezni, ker imajo vojaki slabo hrano. Vse kaže, da Španija ne bo mogla zadušiti vstanka, naj li že pošlje tja Weyerlerja ali koga drugega.

Dopisi.

Z Dunaja, 13. decembra. Zadnje dni so se pogosto prirejale na tujščnjem vseučilišču razne demonstracije v proslavo Nemštva. Nkakor ne zamerimo nemškimi dijakom njih narodnostnega navdušenja, nikakor ne obsojamo njih posezanja v politiko, njih udeležbe pri demonstracijah proti Badeniju, saj priznavamo vsakemu svobodno mišljenje in lastno prepričanje, in da temu da duška, a to bodi v pr merni in postavni obliki. Da bi pa bila ta oblika primerena, tega ne moremo pripoznati, in da se je obranila v postavnih merah, da ni prišlo v divji boj, je jedino zaaloga prizanesljivosti slovenskih

in čisto nekako magično razsvitlja njegovo globoko razmišljenje. Le oglejte si slikarja Regulina, Kosana, dijaka in očeta Janeza, Vida Božana in pa — Medena ali pa Meglo! Komu mej njimi moremo odčitati psihološke nejasnosti? Usoda jim napolni marsikako kupo grenkega trpljenja in prevare; zato pa pesnik tudi večkrat prilije kako globoko premišljeno filozofično kapljico, ki naj čitatelju pomore vglobiti se v skrivnostne psihološke tmine.

In kdo bi dvomil, da se Kersnik včasih prav navlašč vtaplja v burno valovanje ljubečega srca? Ljubesen mu je čustvo, katero je v vseh nuancah slikal z isto živahnostjo, zlasti v svojih — ženskah. Kako se nam omili Lukčeva Lenčika in nje srečna hči, Helena, kako radi se mudimo pri baronici Ani, pri Bergovi Olgi in kako zanimiva nam postaja pred vsemi gospa Lorica! Srečna in nesrečna, uslišana in odvrnjena, hipno vzplapolajoča in hitro pojemajoča in pa ona dolga, prva „spomladanska“ ljubezen! —

Vsa ta blaga čustva izliva pisatelj v milobni svoj jezik. Da, njegov slog, njegova proza je prijetno žuboreč, včasih skrivnostno šumeč potoček, ki se vije po lepih tratinah mimo najlepših prizorov,

akademikov. Ti so mirno in tiho poslušali vedne tirade o tlačnemu nemštvu, spjone z obsojanjem slovenskega nasilstva. Ako bi Slovani le v količkaj hoteli proti tem neopravičenim sodbam reagovati ali demostrovati, porodili bi se gotovo škandali, in vseučilišče, od rektorata saukcionirane demonstracije bi bile naše morda krvave odzive. V soboto so zopet dijaki imeli lepo priliko v svoje pangermanske slavospeve, ko so izročili rektorju zahvalno adresno, da tako krepko odboja policijske izgrede. Priznati moramo, da je v tem slučaju rektor res eaergično postopal, in da dejške tožbe niso bile neopravičene. Kolikor torej zadeva stvar ta slučaj, ne bi jimozel ugovarjati ni eden slovenski dijak. A ta prilika se je izrabila zopet v povdaranje Nemštva, boja za njegove pravice, izraze zaničevanja oim nemškimi poslancem, ki ne tulijo z divjim volkom, s pevanjem pangermanskih pesni — v vsem toraj v manifestaciji proti s ovenskim kolegom. Demonstracije za Schönereja in Wolfa so se uleteli tu li „svobodomiseln“ židje v polni meri. „Židovsko nacionalni“ dijaki so dan pozneje v avli protestovali proti svojim verskim tovaršem. A tedaj so prihitali nemški nacionalci in vglji „Kadimahuce“ iz avle. — Istiva je, da vsak židovski dijak, ki se je udeležil takratne demonstracije, pljuje sam sebi v obraz, in da so bili židje nacionalci povsem opravičeni, da jim izrazijo za to svoja zaničevanja. — A nemški nacionalci, ki žide v obče tako zelo prezirajo in zaničujejo, da so jim še lazi odrekli vsako pravo in mogočnost v satisfakcijo — so se zdaj pobratili z njimi, nakrat so jim postali enakopravni, da je šlo le proti Slovonom. V soboto je govorik v avli povdarnjal, da je dijaki ideal v protestantovski veri in njih glavna naloga boj proti Rimu! Navzoči „Avstrijanci“, člani katoliškega akad. društva, tega seveda niso hoteli in niso smeli čuti brez ugovora, in zato so bili zdaj oai potisnjeni — pred vrata! Tako gospoduje in terorizuje zdaj na vseučilišču neka klika vse duže Slovani doslej niso protestovali tem komedijem — hoteli so pač pozvati shod vseh slovenskih dijakov, da ugovarjajo početju nemških kolegov, a blo jim je zabranjeno od policije in od rektorata. Ker je Slovonom do ugleda dunajskega vseučilišča, zato smo jim le hvatežai. Naj se tudi nadalje ne zasnijo za stakliš ter najtuli nadalje ignorirajo njih manifestacije, saj bi jih v slučaju kakih neljubih dogodkov svet črad kot njih proizročitelje, in stvari bi ne koristili s tem. Vsekakor pa naj sestavijo in izročijo rektorju protestno adresno proti sovražem in sramotilnim izjavam proti slovenskim redovom, to jim bo in mora biti vsaj dovoljeno in to se dolžai tudi svoji časti. Nkakor profesorji so izdali objavo, da je sicer danajsto vseučilišče gostoljubno do vseh narodnosti, da pa je in mora biti v prvi vrsti nemško. No, do godki zadnjih dan pač niso dokaz prevelikega gostoljubja. Rečimo, da so Slovani res gostje; oai respektujejo potem gospodarja; oai sami pa so od njega sramočeni. Se li to strinja s pravili, veljavnimi ne le v omikani družbi, temveč celo pri divjih narodih, do svojih gostov? A po naših mišlih je danajsko vseučilišče vzdržano od države, toraj v večji meri od slovenskega nego od nemškega denarja, za vse narodnosti, in vse so jedake, nikdo ni gost, nikdo gospodar; vsi so opravičeni sinovi „almse matris“. — Da nemški značaj ne more tu pomeniti nemškega očnega jezika, je gotovo, ker proti temu ni nikdo nikdar ni najmanjše agovarjal. Profesorji povdarnjajo ono tudi zaradi učiteljev z nemških dežel. A kdo je postavil temelj svetovni slavi dunajskega vseučilišča? Bili so to skoro izključno slovenski učenjaki. Imena: Rokitsky, Skoda, Habra, Hofmann, Miklošič, Albert, Jagić zadobitajo v dokaz Za danajsko univerzo pa bi prišla popolna propast, ako bi jo zapustili Slovani in drugi igorodci. Od 5-6 tisoč slušalcev padlo bi številno na kake 2000. In kdo vé, ali ne pride do tega, — ako se bo nadaljevalo v sedanjem tiru!

le semtertja začuje se kaka lahna melankolija. Včas h pa ta potoček narasta tudi v pretresljivo gromečo reko, ko se pisatelj iz epične dikcije dviga do dramatičnega vznosa in patosa! . . .

Pa saj pravijo: „Le style c'est l'homme“. Kakoršna beseda mu je prihajala iz srca, tako je bilo srce samo, pisatelj sam. Sicer tih, v razgovoru pa živahen in duhovit mož, prikupil se je vsakemu, ki ga je slišal govoriti, in vsi, ki so ga spoznali, so ga spoštovali.

Največe simpatije pa si je pridobil Kersnik mej kmečkim narodom daleč okoli Brda. Rrdivši se na gradu, odšel je od onod v burno življenje; a jedva si je bil priboril lepo socijalno mesto, že se mu je tudi izpolnila jedina srčna želja: privesljal je zopet v mirni svoj pristan, v ljubo svoje — Brdo! Tedaj pa je pričel skrbeti ne le za-se, kar mogel je, to storil je tudi za svoj ljubljani narod. Opravljal mu je važno službo župana, zastopal ga je po zborih in napisal mu v knjigah družba sv. Mohorja mične domače pripovedice.

Saveda mu je veselje pri tem idejalnem delovanju skalila marsikaka neprijetna epizoda, marsikak udarec usode; vendar vztrajal je in ljubil svoj

(„Deutsche Stimmen aus Krain und Küstenland“) Naši krajski Nemci niso tako nepačai ljudje kakor se navadno misli. Otkar so spoznali, da je nemškimi gospodstva na Krajskem se vedno odklenkalo, postali so spraviljevi in miroljubnejši ter niso več tako sovražai napredovanja slovenskega prebivalstva kakor v nekianjih časih, četudi se še niso otrasi vseh svojih predsodkov. Tuda visoki vladi menda ni všeč, da se je polegel nekdanji boj v deželi, menda ga hoče imeti za vsako ceno ker neče in neče videti, kaj počesajajo iz tujine na Krajsko importirani Nemci, zlasti nemški profesorji, kateri so pod patronanco vladnih krugov vzgopili v naši deželi schönerejanstvo v njega najodurnejši podobi. Ti nemški profesorji so zastupili nemški mladino in jo zapeljali v najekstremnejši nacionalizem, čegar izbruh je imano priliko vsak dan opazovati. Ako je danes nemški naraščaj navdan Schönerejevga in Wolfovega daba, je tega kriva največ vlada, katera je nemškimi profesorjem dovoljevala vse, kar so hoteli storiti, se samo zunaj šole, ampak tudi v šoli, in katera še zdaj trpi to pošenjejanje, ne da bi se zato zamečila. Zlaj imam na Krajskem novo nemško stranko, nemške nacionalce, kateri niso samo sovražai nam Slovence, ampak tudi liberalnim krajskim Nemcem, kakor se je mogel vsako prepričati iz „Ostd. Ruadschan“, ki je že šestokrat te liberalne domače Nemce na najbrutalnejši način napadala, in ta nova stranka se trudi na vse močae nvažna, da razseti čim prej narodnostai boj v naši deželi. V to svch so si naši Schönerejanci ustanovili poseben list „Deutsche Stimmen aus Krain und Küstenland“, kateri bode izhajal kot priloga sloglasnega „Grazer Tagblatta“. Prva številka tega lista je že izšla in priznati se mora, da je dokaz velike duševae revščine krajskih in primorskih Schönerejancev. Za začetek napala list župana Heibarja in dš. odbornika dr. Tavčarja, obeta pa, da bode nadaljeval v tem smislu. Na tem, da so si krajski in primorski Schönerejanci ustanovili svoj list, še ni nič posebnega. Ako jim drugi nemški listi ne zadostajejo, naj imajo svoje posebno glasilo. Mi jim te pravice ne kratimo in če hočejo boj, naj ga zašno, škodoval bode samo Nemcem. Zanimivo pri tem listu je samo jedao. List izhaja pač kot priloga „Grazer Tagblatta“, a ni lastnina izdajateljstva tega graškega časopisa, ampak lastnina posebnega komiteja. Sedež temu „Südstemärkischer Pressausschuss“ imenovanemu komitéu je Ljubljana, vodstvo pa imajo v rokah c. kr. realčni profesor dr. Binder, dr. Edvin Ambrositsch, koscipijent pri odvetniku dr. Schöpplu, kateri pojé precej slovenskega kruha, in hraničnični uradnik Dzimsky. Binder in Ambrositsch nista daželana, Dzimsky je sin iz Pruske pribeglega očeta, katerega je slovenska gostoljubnost rešila, da ni lakote umrl. Ti trije tujci stojé na čelu Schönerejanskemu gibanju na Krajskem, ti trije hočejo zasvetiti nov narodnostai boj v naši deželi in so fakični lastniki in uredniki novega lista „Deutsche Stimmen“. „Südstemärkischer Pressausschuss“ je krajskim Nemcem razposlal

narod. Koliko dobrot je izkazal svojim rojakom, koliko dobrih svetov je razdalj posameznikom v hudih zadregah, to bode še dolgo, dolgo pripovedovalo hvaležno ljudstvo, ki se ne more utešiti velike žalosti nad prerano izgubo svojega Janka!

Janko Kersnik nam je pokazal pravi pot uspešnega dolovanja za ljubljani naš narod slovenski; bil je in bo naj nam učeni in vzornik pri narodnem delu. Če ga kot vsoraega pisatelja proslavljamo in s hvaležnim srcem uživamo plodove njegove skoraj nedosežne muze, posnemajmo ga po drugi strani uberimo: stopinje za narodnim buditeljem, izkažimo se manom pokojnikovim hvaležne s tem, da ga hočemo posnemati kot rodoljuba! In v spomenje te obljube zakličemo mu danes tja v prerano gomilo pesnikove pomembne besede:

Pretke naj grob Ti gosta trava,
Nad njim naj kamen se zdrobi,
A v vek ne mrkne Tvoja slava,
Tvoj duh med nami v vek živi!

posebno okrožnico, v kateri jim naznaja ustanovitve novega lista in jih vabi na naročbo in na tej okrožnici so za rečeni „Auschu“ podpisani na prvem mestu c. kr. profesor dr. Binder in za njim dr. Ambrositsch in Damsky. Ta okrožnica je do tega, da so ti trije gospodje izjavitelji lista „Deutsche Stimmen“. Kako pravi c. kr. profesor dr. Binder do tega, da izdaja političen list in še Schönerrerski list, je nam neumevno, ali ne moramo si misliti, da bi se to upal brez vednosti svojih predpostavljencev, brez privoljenja visoke vlade. Bija, kateri nam obetajo Schönerrerski somišljavci, na čelu jim dr. Binder, se ne bojimo, in trdno smo prepričani, da ga dženamo zmagovalno; za vse pohujšanje in za vsa moralna škoda, katere bodo imele posledice proti dr. Binderju in njegovi stranki, za vse posledice, katere bodo imele za ljubljansko realko, pa bodo odgovorni tisti, kateri dajejo čestilu Wolfa in Schönerrerski, c. kr. profesorju dr. Binderju potabo.

— (Repertoire slovenskega gledališča.) Dames se bode trejkrat peva Verdijeva opera „Ples v maskah“. — V soboto nastopi gospa Borštinkova kot gost, in sicer v ulogi Magda v Sadermannovem igrokžu „Dom“.

— (Novi civilno pravdni red.) Pred kratkim smo imeli priliko, pručbiti pojasnilo visokorodnega gospoda barona Winklerja, iz katerega je bilo razvidno, da iside uradni prevod novega civilnega pravnega reda morda že ta teden. Ker pa juristi prav sedaj ta prevod najnujnejše potrebujejo, jih opozarjamo na izvirni prevod zakona z dne 1. avgusta 1895 drž. zak., št. 113, kateri je odkrbel g. dr. Filipič, odvetnik v Celju. Kajigo je založil g. Drag Hrbar v Celju.

— (Hudodelstvo ali nesreča?) Razne okolnosti kažejo, da nastal provizorni elektrarni „Narodnega doma“ ni nastal slučajno, ampak da ga je zanetila zlobna roka. To domnevamo se je izreklo koj dan po požaru. Ogenj je namreč nastal šele kakih dve uri poteka, ko je bil kurilec ustavil stroj in zapustil barak. Kake pol ure pred požarom sta bila mestni radar in užitijski paznik pri elektrarni, a nista ničesar sumljivega opazila. Za te okolnosti so opravičevali maseje, da je ogenj zanetila zlobna roka, povrh pa se je našel še listek, iz katerega se je dalo sklepati, da so ogenj zanetili socijalni demokrate. Požigalci so s tem listkom najbrž hoteli svaliti sum na socijalne demokrate, da ga tako odvrnejo od pravih storilcev. Z ozirom na to in dalje z ozirom na dejstvo, da je bila električna naprava „Narodnega doma“ že opetovno slobovno poškodovana, se je začela stvar sodno preiskovati in je bila včeraj sodna komisija, na čelu jej svetniški tajnik g. Hauffe, na licu mesta in si je ogledala pogorišče.

— (Izpred sodišča.) Včeraj se je vršila pred tukajšnjim del. okr. sodiščem jako zabavna kazen aka obravnava. Na zatožni klopi sta sedela župan občine Stožice J. P. in opozicijski član v občinskem zastopu, ob njem največji osebni nasprotnik župana M. D. Kakor smo že poročali, iznebili so se župan in njegovi somišljeniki nadležnega opozicijskega na ta, sedaj ne več nenavadni način, da mu je dal župan najprej prav gorko saušnico, potem ga pa s pomočjo svoje stranke lastoročno potisnil na prag. Priče so celo potrdile, da so možje opozicijskega M. D. s dvakrat ob tla vrgli in ga počteno obrcali. M. D. se je — kakor je izpovedal — tudi s dečnikom branil, toda zaman. Moral je iz seje na srak, silno presenečen, da je dobil tak odgovor na svojo interpelacijo. Pri obravnavi je smagala — pravica, kajti župan in opozicijski član sta dobila zasluženo kazen. Gosp. župan bo plačal v ubožno blagajno 10 gld., opozicijski član pa 15 gld. Značilna je bila opomba neke priče, ki je na sodnikovo očitanje, da je tako obnašanje mej resnimi možmi v občinski seji nedostojno, prav mirno odgovorila: Saj so se v državnem zboru še drugačne reči godile.

— („Preširnove dopisnice“) dobivajo se pri g. I. Bonaču in g. Vasi Petričiču v Ljubljani, ter pri gospodičini Anjalji Jenko v Litiji.

— (Ljubljanski Schönerrerski.) Gospod Hugon Pammer nas prosi konstatovati, da ni uradnik kranjske stavbene družbe in ni identičen z g. Odrom Pammerjem, zastopnikom meščanske pivovarne budjevojske.

— (Pri obnem zboru „Slovenskega bralnega društva v Litiji“) dne 14. t. m. se je izvolilo: predsednikom g. Ivan Gregorič, podpredsednikom g. Ivan Ditrich, blagajničarjem g. Karol Prekelj, tajnikom g. Josip Verbič, knjižničarjem g. Pavel Svetec, odbornikom gg. Ignacij Klinc in Rudolf Starovasnik; namestnikom gg. Anton Koprivnikar in France Hribar.

— (Imenovanja.) Podpredsednikom štajerskega namestništva je imenovan namestniški svetnik dr. Evgen Netolitska. — Generalni odvetnik pri najvišjem sodišču, Ferdinand Schrott je ime-

novan sekcijским načelnikom v pravosodnem ministertvu. Schrott zna dobro slovenski.

— (Lažnjivost nemškega časopisja.) Iz Gradca se nam piše: Po vseh listih križi sedaj vest, da so bili trije tukajšnji srednješolci izključeni, ker so peli pangermanske pesmi in izustili več ne patrijotičnih izrazov, a vsi listi trdijo, da se je to zgodilo vsled denunciacije slovenskih visokoolcev ter nadobudnih fantičev. Vsa infamnost tega pisarjenja se razvidi iz okolnosti, da je ta v st od konca do kraja izmišljena, ker ni bil nihče izključen in ni bil nihče denunciran, najmanj od slovenskih srednješolcev, katerih v Gradcu sploh ni. Nemci so si to izmislili, da bi imeli novo sredstvo za hujškanje proti Slovincem. Take podostje je pač samo sposoben graški Nemeč. V očiglednem svetu sovražnih graških Nemečev proti Slovincem se moramo le čuditi, da hoče še kateri Slovinc tu prebivati, ako ni v to prisiljen. Ako bi slovenski panjonisti zapustili skrajno negostoljubni Gradec, bi Nemci postali kmalu ponižnejši.

— (Novi zapovednik vojne mornarice.) viceadmiral baron Spaun, je bil tovarš Sterneckov v bitki pri Visu. Dasi odločen prijatelj Sterneckov, vendar ni odobraval vsega, kar je ta ukreval in, če smemo verjeti iz puljskih krogov došlemu dopisu, se tudi ni strinjal s tem, da je Sterneck hrvatski element v naši mornarici brezobzirno zatiral in protežiral italijanski element. V tem oziru se je Spaun dosti bolj strinjal z nadvojvodo Štefanom, kateri je bil zagovornik hrvatskega elementa in zagradatelj smemo pričakovati, da se razmere v mornarici obrasio vsaj v tem oziru na bolje, saj ve Spaun sam prav dobro, da je bilo zatiranje Hrvatov le mornarici sami na škodo.

* (Pesnika „Zlatoroga“) odličnega nemškega pisatelja, ki je toli rad z jemal snovi svojih po vestij iz slovenskega življenja, in ki je spisal svoje najslavnejše epično delo „Zlatorog“ po gorenjski narodni pravljici, vršeči se ob in na Triglavu, Rudolfa Baumbacha, je zadela kap, da je duševno povsem uničen; spisal ne bo ničesar več. „Zlatorog“ je praven spajpretnejši slovenski prevajalec libretov A. Fanteck.

* (Zlati križ.) Cesarjevična vdova, nadvojvodinja Štefanija je kot pokroviteljica loterije za zlate križe odobrila, da se loterijsko srečkanje vrši dne 20. januarja 1898 l. do dne 10. do dne 20. januarja bodo dobitki razstavljeni v dunajski umetniški hiši.

* (Govor dr. Lecherja) glede pogodbenega provizorja je izšel že v tretji izdaji, a tudi ta je že razprodana. Bujè izide kmalu četrta izdaja tega slavnega, 12 ur trajajočega govora. Dr. Lecherjev govor se razprodaja na korist nemškemu „Schulvereinu“.

* (Mojster šaha) Šhist Charousek je igral v Velikem Varadnu 25 partij najedenkrat ter jih dobil — 24.

* (Andreejev naslednik.) Zrakoplovec Klünder iz Hamburga namerava potovati proti severnem tečaju z zrakoplovom, kateri ostane lahko v zraku 500 dni.

* (Nekaj za ženstvo.) Vezanje na stroju je že precej razširjeno. Stroj za vezanje je le nekoliko izpremenjen Singerjev šivalni stroj, kateri dela jako urno ter ob jednem tudi prav lepo.

* (Poslanec, kateri spava.) Ko je poslanec grofu Limburgu v nemškem državnem zboru odgovarjal poslanec Richter na njegov govor glede mornarice, je ta prav sladko spal. Treba je bilo dolgo časa, da ga zbudi. Potem pa je govoril Richter tako glasno, da njegov predgovornik tudi z najboljšo voljo ni mogel več spati. — Stvar je vzbudila v državnem zboru veliko smeha.

* (Meteori.) Listi poročajo: Pri Santa Barberi, mestu na kalifornijski obali je pal nedavno meteor z velikim ropotom v morje, kateri je bil velik kakor koča. V Ameriki sploh zelo padajo meteori. V Grölandiji je padlo več meteorov, kateri so bili vsi večji kot največja hiša. V Minesoti pa je pokrtil zemljo kvadrata kilometra (!) velik meteor. Če le niso ti meteori ameriške rase!

Književnost.

— „Mladost“, moderna revueja za leposlovje in znanost, začne izhajati v najelegančnejši obliki v veliki osmerki z 2^{1/2} poloma dvakrat na mesec v kratkih časih. V njej so sliki, mej mnogimi najuglednejšimi českimi, hrvatskimi, slovenskimi, ruskimi, srbskimi, švedskimi, francoskimi i. dr. sotrudiški-pisatelji so tudi: Veresčagin, Zola, Lemaitre, Brandes in Leger. Cena revueje je četrtletno 2 gld.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 16. decembra. Iz verdostojnega vira se poroča, da se deželni zbori sklicujejo že te dni.

Dunaj 16. decembra. Namestnikom deželnega glavarja kranjskega je na mesto grofa Leona Auersberga imenovan dež. poslanec Leopold baron Lichtenberg.

Dunaj 16. decembra. „Wiener Zeitung“ javlja, da je štajerski dež. glavar Gundakar grof Wurmbrand odstopil in mu je bilo tem povodom izrečeno cesarjevo priznanje. Deželnim glavarjem je imenovan Edmund grof Attems, kateri je to mesto zavzemal že pred Wurmbrandom in se zlasti v celjski aferi izkazal kot odločen sovražnik slovenskega prebivalstva. Po odstopu koalicijskega ministerstva je Wurmbrand Attemsa izpodrinil. Attems je bil takrat v nadomestilo imenovan tajnim svetnikom.

Dunaj 16. decembra. Te dni je bila deputacija čeških poslancev pri ministereh predsedniku baronu Gautschu in je zahtevala, naj se premenj nekatere, za obrtnike jako krute naredbe, izdane po zadnjih izgrelih, zlasti naredba, da morajo vse hiše biti zaprte ob 7. uri, javni lokali pa ob 10. uri. Ministerski predsednik je odgovoril, da ima namestnik grof Coudenhove v tem oziru najboljše pooblastila, sicer pa obljubil, da bo vlada povsem nepristransko postopala, ker so jej dobro znane vse dogodbe ne le v Pragi, ampak tudi v Žatcu in v drugih nemških krajih.

Dunaj 16. decembra. Deželni glavar koroški, Zeno grof Goëss je imenovan tajnim svetnikom.

Praga 16. decembra. Vsi češki državni in deželni poslanci so sklicani na konferenco, katera se bode vršila v soboto. Na tej konferenci se bodo redigirali predlogi in poročila za shod zaupnih mož.

Praga 16. decembra. Namestnik Coudenhove se je vrnil sem in je izdal danes naredbe, s katero določuje, da morajo biti zasebne hiše namesto ob 7. uri zaprte ob 10. uri, javni lokali pa namesto ob 10. uri ob 11. uri.

Brno 16. decembra. Z današnjim dnevom je začela izhajati češka izdaja brnskega uradnega lista „Brüner Zeitung“.

Lvov 16. decembra. Pod vodstvom kneza Sapiehe se je včeraj odpeljalo 157 najodličnejših poljskih plemenitšev v Busk, da sponočijo grofu Badenju svoje popolno zupanje.

Kolonija 16. decembra. „Kölnische Zeitung“ pozivlja nemško vojno upravo, naj pri čeških firmah ničesar več ne kupuje, zlasti ne več godal pri slavnoznanu praški firmi Červený.

Berolin 16. decembra. V včerajšnji seji državnega zbora sta poslanca Hassse (nacionalno liberalna stranka) in Hahn (konzervativci) na skrajno izzivajoč način razpravljala o notranjih razmerah v Avstriji.

Berolin 16. decembra. Princ Henrik, cesarjev brat, se je včeraj odpeljal na Kitajsko. Cesar Viljem je imel pri tej priliki govor, v katerem je trdil, da bode Nemčija izvajala logične konsekvence iz junaških činov njegovega očeta in starega očeta, in pozivljaj nemčija, naj rabi pest, ako bi kdo nemškemu Michelju odrekel dolžno spoštovanje. Nadškofa Kopp in Stableski sta poslala princu Henriku svoj blagoslov, kakor da gre v križarsko vojno.

Narodno-gospodarske stvari.

Osebni kredit po kranjski deželi.

(Spisal Ivan Lapajne.)

II.

Kako dobe osebni kredit mali kmetški posestniki?

2.) Osnova, delovanje in uspehi kreditnih zadrug.

(Dalje.)

Da more posojilnica dati posojila, nabere denar iz pristopne (navadno 1 gld., redko 2 gld.) iz deležev (1 gld., 5 gld., 10 gld., 12 gld., 25 gld., 30 gld., 100 gld.) in iz drugih blagaj, katerega in združnikov. Ta denar nabere posojilnica navadno iz okraja samega, v katerem deluje; le malokdaj si ga more izposoditi iz drugih blagaj, katerega nalože iste kot hranilne vloge, samo na višje obresti (5%, 4^{1/2}%). Vlagajo pa denar ljudje različnega stanu in najrazličnejše starosti; vendar prihaja najmanj hranilnih vlog od kmeta, bodisi majhnega ali trdnjega. Izjemo delajo le nekdanji oderuhi, ki so ravno po posojilnicah prišli ob svojo obrt in ki sedaj v njo vlagajo, da jim denar ne leži mrtev.

Število dolžnikov da se le približno določiti in se precej približuje številu udov sploh; kajti kmetje, ki so najbolj potrebni posojila, ne pristopijo k družbi da bi isto s svojo pristopnino ali denarji podpirali. V večina potih so namreč prisiljeni pristopiti, ako hočejo dobiti ceno posojila, cenejše kakor povsod drugod. Obrestna mera je povprečno 6%, mej tem ko zahtevajo zasebni upniki 7% do 12%. Znesek posojil znaša od 10—1000 gld; posojila, višja od 1000 gld., so redka. Kakor smo že omenili, dovoljujejo hranilnice na Kranjskem le kredit na hipoteke; posojilnice pa dajejo posojila na osebni kredit, zahtevajo vendar redno poroke, jednega, dva ali tudi tri; žena dolžnika, ali obratno mož dolžnice je navadno prvi porok. Včasih se zahtevajo celo pri kreditu na hipoteke še poroki, ako stvar le ni dovolj varna. Posojila proti zastavi se praviloma ne dajejo, vsaj kmetom ne, ker nimajo pripravnega predmeta v zastavo.

Posojilnice na Kranjskem porabljajo pri svojem delovanju ali zadolžnice ali menice, za kar imajo na podlagi svojih pravil tudi pravico. Vendar se je od porabljenja menic pri kmetih zelo odsvetovalo; sicer so pa menice same na sebi izključene pri tistih zadrugah, ki so osnovane na podlagi zakona z dne 1. junija l. 1889. Ravno te zadruge pa se smejo, kakor smo že jedenkrat povedali, posluževati pri zadolžnicah, ki se ne glase na hipotekarno zastavo, malega, navadnega meničnega koleka, če je zadolžnico podpisalo tudi več porokov.

(Dalje prih.)

Zahvala.

Obzor „Glasbene Matice“ se prizrčno zahva ljuje vsem, ki so se društva o priliki njegove petindvajsetletnice s pismom ali brzojavno spomnili, posebej pa onim gospodom, ki so s svojim sedelo vanjem v orkestru pomagali zvišati sje slavlje.

Ljubljana, 11. decembra 1897.

Tč. predsednik „Glasbene Matice“:
Fran Ravnihar.

Iz uradnega lista.

Izvršilne ali eksekutivne dražbe: Mihaela Jamarja posestvo v Gorjušah, cenjeno 150 gld. (v drugič) dne 20. decembra v Radovljici.

H. Meyringerja v Ljubljani, premičnine (pisalno orodje in štacunska oprava), cenjeno 363 gld. in 179 gld. 80 kr. in Jožefa Tomca v Ljubljani premičnine (8 konji), cenjeni 180 gld., oba dne 20. decembra 1897 in 10. januarja 1898 v Ljubljani.

Antona Palčiča zemljišča v Igi vasi, cenjena 2769 gld. in Franceta Lešnjaka zemljišče v Ravnah, cenjeno 2376 gld. oba dne 20. decembra 1897 in 19. januarja 1898 v Ložu.

Mihaela Habiana posestvo v Malem vrhu cenjeno 6230 gld. in Lorenca Čehovca posestvo v Spod. Gameljnih, cenjeno 3470 gld., oba dne 20. decembra 1897 in 22. januarja 1898 v Ljubljani.

Jerneja Premrova posestvo v Stranah, cenjeno 3615 gld., dne 20. decembra 1897 in 22. januarja 1898 v Senožečah.

Uršule Stibernik v konkursno maso spadajoče posestvo v Ljubljani, cenjeno 3250 gld., dne 20. decembra 1897 in 24. januarja 1898 v Ljubljani.

Ferdinanda Schulerja posestvo v Udmatu, cenjeno 4000 gld., dne 20. decembra 1897 in 31. januarja 1898 v Ljubljani.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 14. decembra: Ivan Tertnik, krojač, 63 let, Prešernova ulice št. 24. ostarelost. — Neža Razdrh, krčmarjeva vdova, 86 let, Streliške ulice št. 4, ostarelost.

Meteorološko poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Decembar	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempe-ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavine v mm. v 24 urah
15.	9. zvečer	742.2	4.6	sr. sever	oblačno	
16.	7. zjutraj	749.3	3.0	sr. vzsvzh.	oblačno	0.1
	2. popol.	744.3	6.7	sl. svzh.	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura 5.9°, za 7.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 16. decembra 1897.

Skupni državni dolg v notah	101	gld.	60	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	40	"
Avstrijska zlata renta	121	"	55	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	60	"
Ogerska zlata renta 4%	121	"	55	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	50	"
Avstro-ogerske bančne delnice	947	"	—	"
Kreditne delnice	350	"	40	"
London vista	120	"	30	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	—	"
20 mark	11	"	80	"
20 frankov	9	"	55 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	60	"
C. kr. cekini	5	"	70	"

Dne 15. decembra 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	159	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	188	"	—	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	"	—	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlisti zast. listi	98	"	40	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	50	"
Ljubljanske srečke	23	"	75	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	160	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	442	"	50	"
Papirnati rubelj	1	"	28 1/2	"

Mlad trgovski pomočnik

dobro izurjen v specerijski stroki ter vešč slovenskega in nemškega jezika, želi svojo službo premeniti v Ljubljano ali v kako več mesto.

Ponudbe se prosi pošiljati pod „J. R. 37, Celje, poste restante“.

(1875—5)

Jutri v petek in bodoči teden v sredo, v četrtek in petek se dobijo v izbranih vrstah

SVEŽE MORSKE RIBE (1924)

J. C. Praunseiss pri trgovini z delikatesami v Ljubljani
Mestni trg št. 19.

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevica, Plznja, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — Prihod v Ljubljano. j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Ausseca, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevica, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo, Curiha, Bregenca, Inomosta Zella ob jezeru, Lend Gastein, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kočevja. Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (962—287)

Praktikantinja

z brzojavnim izpitom, slovenskega in nemškega jezika zmožna, vzprejme se takoj pri postnem uradu v Brežicah ob Savi. (1916—1)

Trgovski pomočnik

21 let star, špecerist, želi svojo sedanjo službo z začetkom januarja 1898 premeniti

Ponudbe naj se bl-govolijo pošiljati pod: „Zvest“ poste restante Mengliš. (1912—4)

Kava

5 kilo po pošti franco carine in stroškov prosto na vsako poštno postajo proti povzetju.

Rio, najfinejši	per 5 kilo gld.	5.80.
Santos, najfinejši	"	6.—
Malabar, jako fina	"	7.40.
Portorico, najfinejši	"	8.—
Cuba, velikozrnasta, fina	"	9.40.
Mocca, arabska, jako fina	"	9.70.

Jedilno olje (1911—2)

v plehastih posodah od 5 kil, 4 1/2, kile netto.

Aizer olivno namizno olje	per posoda gld.	3.60.
Nizza deviško olje, najfinejše	"	5.20.
Neapoljsko, jako fino	"	4.—

Jakob Smerdel

trgovec, Trst, Via Giulia št. 23.

Odgovor!

Povprašuješ pismo po lepi, koristni in dobrodošli prikladi k Božičnim darilom. Lepo, koristno in dobrodošlo združeno v jednom, to je sicer velika zahteva, a morem ti s tem ustreči. Jaz kupujem vsako leto kot priklade za vse svoje sorodnike **Božične kartone z Doering-ovim milom s sovo**. Ti kartoni so prvič elegantni in jako reprezentabel, drugič koristni, kajti v vsakem kartonu so **3 komadi pristnega Doering-ovega mila s sovo**, ki je že več let na glasu kot „najboljše na svetu“, tretjič so jako priljubljeni in dobrodošli, da se jih vsakdo razveseli. Ako ne čakaš do najzadnje ure, lahko dobiš te zale kartone povsod in celo brez povišanja cene. (1795)

Poskusi torej, prav zadovoljna boš!

C. B.

V Ljubljani prodajajo na debele: Avgust Auer, Anton Krisper in Vaso Petričić.

Generalno zastopstvo: A. Motsch & Co., Dunaj, I., Lugeck 8.

Uljudno vabilo

k moji, v vseh dotičnih strokah bogato asortirani božični in novoletni razstavi.

Cene zmerne. Postrežba solidna.

Z velespoštovanjem

J. Giontini

knjigarna in trgovina s papirjem.

(1923—1)

Natečaj,

S početkom meseca januarja 1898. leta vzprejme se v službo

občinski redar

z letno plačo 360 gld., prostim stanovanjem v občinski hiši in službeno uniformo.

Prosilci, kateri so zmožni slovenskega in nemškega jezika v govoru in v pisavi, vložijo naj prošnje z dokazi sposobnosti pri podpisnem županstvu do dne 25. t. m.

Dosluženi žandarmi in vojaki, kateri so se z jednacimi posli že pečali, imajo prednost.

Županstvo Postojna, dne 13. decembra 1897.

(1915—2)

Vičič, župan.